

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kahdeksas jaosto)

25 päivänä helmikuuta 2021 *

Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – SEUT 258 artikla – Direktiivi (EU) 2016/680 – Henkilötietojen käsittely – Rikosten ennalta estäminen, tutkiminen, paljastaminen ja rikoksiin liittyvät syytetoimet – Täytäntöönpanon laiminlyönti ja täytäntöönpanotoimenpiteiden ilmoittamatta jättäminen – SEUT 260 artiklan 3 kohta – Vaatimus vastaajan velvoittamiseksi maksamaan kiinteämääräinen hyvitys ja uhkasakko

Asiassa C-658/19,

jossa on kyse SEUT 258 artiklaan ja SEUT 260 artiklan 3 kohtaan perustuvasta jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisestä koskevasta kanteesta, joka on nostettu 4.9.2019,

Euroopan komissio, asiamiehinään D. Nardi, G. von Rintelen ja S. Pardo Quintillán,

kantajana,

vastaan

Espanjan kuningaskunta, asiamiehenään L. Aguilera Ruiz,

vastaajana,

jota tukee

Puolan tasavalta, asiamiehenään B. Majczyna,

väliintulijana,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kahdeksas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja N. Wahl sekä tuomarit F. Biltgen (esittelevä tuomari) ja L. S. Rossi,

julkisasiamies: G. Pitruzzella,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

* Oikeudenkäyntikieli: espanja.

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,
on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan komissio vaatii kanteessaan, että unionin tuomioistuin

- toteaa, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut luonnollisten henkilöiden suojelusta toimivaltaisten viranomaisten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä rikosten ennalta estämistä, tutkimista, paljastamista tai rikoksiin liittyviä syytetoimia tai rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanoa varten sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja neuvoston puitepäätöksen 2008/977/YOS kumoamisesta 27.4.2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/680 (EUVL 2016, L 119, s. 89) 63 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut 6.5.2018 mennessä mainitun direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai joka tapauksessa koska se ei ole ilmoittanut näistä säännöksistä komissiolle
- velvoittaa kyseisen jäsenvaltion SEUT 260 artiklan 3 kohdan määräysten nojalla maksamaan kyseisen direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista oikeusjärjestystä toteutetuista toimenpiteistä ilmoittamista koskevan velvoitteen laiminlyöminen vuoksi uhkasakkoa 89 548,20 euroa jokaiselta päivältä, jonka laiminlyönti jatkuu tässä asiassa annettavan tuomion julistamispäivästä lukien
- velvoittaa mainitun jäsenvaltion maksamaan SEUT 260 artiklan 3 kohdan mukaisesti kiinteämääräisen hyvityksen 21 321,00 euron päiväkohtaisen määrän perusteella kerrottuna mainitussa direktiivissä vahvistetun täytäntöönpanon päättämispäivän ja laiminlyönnin korjaamispäivän tai, jos laiminlyöntiä ei korjata, tämän tuomion julistamispäivän välisten päivien lukumäärällä, edellyttäen, että 5 290 000 euron suuruinen kiinteämääräinen vähimmäismäärä ylitetään, ja
- velvoittaa Espanjan kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

2 Direktiivin 2016/680 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Tässä direktiivissä vahvistetaan säännöt luonnollisten henkilöiden suojelulle toimivaltaisten viranomaisten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä rikosten ennalta estämistä, tutkimista, paljastamista tai rikoksiin liittyviä syytetoimia tai rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanoa varten, mukaan lukien yleiseen turvallisuuteen kohdistuvilta uhkilta suojelua ja tällaisten uhkien ehkäisyä varten.

2. Tämän direktiivin mukaisesti jäsenvaltioiden on

- a) suojeltava luonnollisten henkilöiden perusoikeuksia ja -vapauksia ja erityisesti heidän oikeuttaan henkilötietojen suojaan; ja

b) varmistettava, että jos unionin oikeudessa tai jäsenvaltion lainsäädännössä edellytetään toimivaltaisten viranomaisten välistä henkilötietojen vaihtoa, tällaista vaihtoa ei rajoiteta eikä kielletä syistä, jotka liittyvät luonnollisten henkilöiden suojeluun henkilötietojen käsittelyssä.

3. Tämä direktiivi ei estä jäsenvaltioita säätämästä suojatoimista, jotka ylittävät tässä direktiivissä vahvistetut suojatoimet rekisteröidyn oikeuksi[en] ja vapauksien suojelemiseksi toimivaltaisten viranomaisten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä.”

3 Direktiivin 2016/680 63 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 6 päivänä toukokuuta 2018. Niiden on viipymättä ilmoitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset. Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä 6 päivästä toukokuuta 2018.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltio voi 1 kohdasta poiketen säätää, että jos siitä aiheutuu suhteetonta vaivaa, ennen 6 päivää toukokuuta 2016 luodut automatisoidut käsittelyjärjestelmät on saatettava 25 artiklan 1 kohdan mukaisiksi poikkeuksellisesti viimeistään 6 päivänä toukokuuta 2023.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kohdasta poiketen jäsenvaltio voi poikkeuksellisissa olosuhteissa saattaa tietyn tämän kohdan 2 alakohdassa tarkoitetun automatisoidun käsittelyjärjestelmän 25 artiklan 1 kohdan mukaiseksi määräajan kuluessa tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetusta ajanjaksosta, jos tästä muutoin aiheutuisi vakavia vaikeuksia kyseisen automatisoidun käsittelyjärjestelmän toiminnalle. Asianomainen jäsenvaltio ilmoittaa komissiolle vakavien vaikeuksien ja sen määräajan perusteista, jonka kuluessa sen on saatettava kyseinen automatisoitu käsittelyjärjestelmä 25 artiklan 1 kohdan mukaiseksi. Määräaika ei saa missään tapauksessa olla myöhemmin kuin 6 päivänä toukokuuta 2026.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.”

Oikeudenkäyntiä edeltänyt menettely ja asian käsittely unionin tuomioistuimessa

4 Koska komissio ei ollut saanut Espanjan kuningaskunnalta mitään tietoa direktiivin 2016/680 noudattamisen edellyttämien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten antamisesta ja julkaisemisesta kyseisen direktiivin 63 artiklassa säädettyyn direktiivin täytäntöönpanoajan päättymispäivään eli 6.5.2018 mennessä, se osoitti kyseiselle jäsenvaltiolle 20.7.2018 virallisen huomautuksen.

5 Espanjan kuningaskunnan 26.9.2018 päiväystä vastauksesta kävi ilmi, että kyseiseen ajankohtaan mennessä ei vielä ollut toteutettu mitään täytäntöönpanotoimia. Näin ollen komissio osoitti 25.1.2019 kyseiselle jäsenvaltiolle perustellun lausunnon ja kehotti sitä toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet direktiivin 2016/680 mukaisten vaatimusten noudattamiseksi kahden kuukauden kuluessa tämän lausunnon vastaanottamisesta.

- 6 Espanjan kuningaskunta ilmoitti perusteltuun lausuntoon 27.3.2019 antamassaan vastauksessa, että hallinnollinen menettely direktiivin 2016/680 täytäntöönpanotoimenpiteiden toteuttamiseksi oli meneillään ja määrä saada päätökseen heinäkuun 2019 lopussa. Se täsmensi, että parlamentaarisen menettelyn oli määrä päättyä maaliskuun 2020 lopussa. Kyseinen jäsenvaltio ilmoitti myös, että täytäntöönpanon viivästyminen johtui pääasiallisesti erityisestä poliittisesta kontekstista ja siitä, että kyseinen direktiivi on pantava täytäntöön lailla, jonka hyväksyminen edellyttää ehdotonta enemmistöä kansanedustajista (*ley orgánica*).
- 7 Koska komissio katsoi, ettei Espanjan kuningaskunta ollut toteuttanut direktiivin 2016/680 kansallisia täytäntöönpanotoimia eikä ilmoittanut näistä toimenpiteistä, se nosti nyt käsiteltävänä olevan kanteen 4.9.2019.
- 8 Unionin tuomioistuimen presidentin 10.12.2019 antamalla päätöksellä Puolan tasavalta hyväksyttiin väliintulijaksi tukemaan Espanjan kuningaskunnan vaatimuksia.

Kanteen tarkastelu

SEUT 258 artiklaan perustuva jäsenyyvelvoitteiden noudattamatta jättäminen

Asianosaisten lausumat

- 9 Komission mukaan Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut direktiivin 2016/680 63 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole 6.5.2018 mennessä antanut kaikkia kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut näistä säännöksistä komissiolle.
- 10 Komissio väittää myös, että kyseinen jäsenvaltio ei ole noudattanut velvoitteitaan, kun se ei ole toteuttanut erillistä täytäntöönpanotoimenpidettä, koska unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan on niin, että kun direktiivissä säädetään nimenomaisesti – kuten direktiivin 2016/680 63 artiklassa –, että säännöksissä, joilla se pannaan täytäntöön, on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti, erillisen täytäntöönpanotoimen toteuttaminen olisi joka tapauksessa välttämätöntä.
- 11 Unionin tuomioistuin on lisäksi katsonut 8.7.2019 antamassaan tuomiossa komissio v. Belgia (SEUT 260 artiklan 3 kohta – Nopeat verkot) (C-543/17, EU:C:2019:573), että jäsenvaltioilla on velvollisuus toimittaa komissiolle selvät ja täsmälliset tiedot ja ilmoittaa yksiselitteisesti, millä laeilla, asetuksilla ja hallinnollisilla määräyksillä ne katsovat täyttäneensä eri velvoitteet, joita niille direktiivistä aiheutuu.
- 12 Käsiteltävässä asiassa komissio katsoo, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut mitään näistä velvoitteista.
- 13 Espanjan kuningaskunta ei kiistä laiminlyöneensä velvoitteitaan toteuttaa direktiivin 2016/680 täytäntöönpanotoimenpiteitä ja ilmoittaa niistä.
- 14 Kyseinen jäsenvaltio kuitenkin toteaa, että eräät hyvin poikkeukselliset olosuhteet viivästyttivät hallituksen ja kansallisen parlamentin toimintaa vaadittujen täytäntöönpanotoimenpiteiden toteuttamiseksi, ja näistä toimenpiteistä ilmoitetaan komissiolle direktiivin 2016/680 63 artiklan

mukaisesti heti, kun ne toteutetaan. Espanjan kuningaskunta tiedostaa, että käsiteltävässä asiassa esiintyvät institutionaaliset olosuhteet eivät unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan voi oikeuttaa jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättämistä, josta sitä arvostellaan, mutta katsoo, että nämä olosuhteet ovat erityisen merkityksellisiä arvioitaessa komission ehdottamien seuraamusten oikeasuhteisuutta.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 15 Unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan arvioitaessa sitä, onko jäsenvaltio jättänyt noudattamatta jäsenyysveloitteitaan, on otettava huomioon jäsenvaltion tilanne sellaisena kuin se oli perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä, eikä unionin tuomioistuin voi ottaa huomioon tämän jälkeen tapahtuneita muutoksia (tuomio 8.7.2019, komissio v. Belgia (SEUT 230 artiklan 3 kohta – Nopeat verkot), C-543/17, EU:C:2019:573, 23 kohta; tuomio 16.7.2020, komissio v. Romania (Rahanpesun torjunta), C-549/18, EU:C:2020:563, 19 kohta ja tuomio 16.7.2020, komissio v. Irlanti (Rahanpesun torjunta), C-550/18, EU:C:2020:564, 30 kohta).
- 16 Unionin tuomioistuin on lisäksi toistuvasti todennut, että jäsenvaltioiden on joka tapauksessa toteutettava erillinen täytäntöönpanotoimi, jos kyseisessä direktiivissä säädetään nimenomaisesti, että jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseisen direktiivin täytäntöönpanosäännöksissä viitataan tähän direktiiviin tai että niihin liitetään tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti (tuomio 16.7.2020, komissio v. Romania (Rahanpesun torjunta), C-549/18, EU:C:2020:563, 20 kohta ja tuomio 16.7.2020, komissio v. Irlanti (Rahanpesun torjunta), C-550/18, EU:C:2020:564, 31 kohta).
- 17 Käsiteltävässä asiassa komissio toimitti perustellun lausunnon Espanjan kuningaskunnalle 25.1.2019, joten tälle asetettu kahden kuukauden määräaika veloitteiden täyttämiseksi päättyi 25.3.2019. Sitä, onko jäsenyysveloitteita jätetty väitetyllä tavalla noudattamatta, on siis arvioitava kyseisenä päivänä voimassa olleen Espanjan lainsäädännön suhteen (tuomio 16.7.2020, komissio v. Romania (Rahanpesun torjunta), C-549/18, EU:C:2020:563, 21 kohta ja tuomio 16.7.2020, komissio v. Irlanti (Rahanpesun torjunta), C-550/18, EU:C:2020:564, 32 kohta).
- 18 Kuten sekä Espanjan kuningaskunnan viralliseen huomautukseen antamasta vastauksesta että kyseisen jäsenvaltion tässä menettelyssä jättämästä vastineesta ilmenee, on kiistatonta, että perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä eli 25.3.2019 Espanjan kuningaskunta ei ollut toteuttanut direktiivin 2016/680 täytäntöönpanon varmistamisen edellyttämiä toimenpiteitä eikä siis ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle.
- 19 Siltä osin kuin kyse on Espanjan kuningaskunnan esittämistä väitteistä, joilla pyritään oikeuttamaan se, ettei kyseessä olevaa täytäntöönpanolle asetettua määräaikaa ole noudatettu, ja jotka perustuvat pääasiallisesti Espanjan hallituskokoonpanon väliaikaisuuteen asian kannalta merkityksellisenä ajankohtana, riittää, kun palautetaan mieleen, että unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan jäsenvaltio ei voi sisäisen oikeusjärjestyksensä oikeussääntöihin, toimintatapoihin tai tilaan vetoamalla perustella sitä, ettei se ole noudattanut unionin oikeudesta johtuvia veloitteitaan, kuten sitä, ettei direktiiviä ole pantu täytäntöön asetetussa määräajassa (tuomio 4.10.2018, komissio v. Espanja, C-599/17, ei julkaistu, EU:C:2018:813, 23 kohta).

- 20 On siis pääteltävä, että perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä Espanjan kuningaskunta ei ollut toteuttanut direktiivin 2016/680 täytäntöönpanon varmistamisen edellyttämiä toimenpiteitä eikä siis ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle.
- 21 Näin ollen on todettava, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut direktiivin 2016/680 63 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ollut antanut perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä eikä siis ilmoittanut näistä säännöksistä komissiolle.

SEUT 260 artiklan 3 kohtaan perustuva jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen

SEUT 260 artiklan 3 kohdan soveltaminen

– Asianosaisten lausumat

- 22 Komissio muistuttaa, että unionin tuomioistuin katsoi 8.7.2019 antamansa tuomion komissio v. Belgia (SEUT 230 artiklan 3 kohta – Nopeat verkot), C-543/17, EU:C:2019:573) 53–59 kohdassa, että SEUT 260 artiklan 3 kohta kattaa sekä tilanteen, jossa jäsenvaltio ei ole ilmoittanut minkäänlaisista täytäntöönpanotoimenpiteistä, että tilanteen, jossa tällaisista toimenpiteistä on ilmoitettu vain osittain. Tällainen tilanne voi esiintyä silloin, kun komissiolle ilmoitetut täytäntöönpanotoimenpiteet eivät kata jäsenvaltion koko aluetta, tai silloin, kun ilmoituksessa on aukkoja siltä osin kuin kyse on täytäntöönpanotoimenpiteistä, jotka vastaavat osaa direktiivistä.
- 23 Komissio korostaa lisäksi, että se muistutti tiedonannossaan ”EU:n lainsäädäntö: parempiin tuloksiin soveltamista parantamalla” (EUVL 2017, C 18, s. 10), että se pitää erittäin tärkeänä, että direktiivit saatetaan oikea-aikaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä. Todeten, että jäsenvaltiot eivät edelleenkään noudata täytäntöönpanon määräaikoja, komissio ilmoitti, että se tulee mukauttamaan niissä tapauksissa soveltamaansa käytäntöä, jotka saatetaan unionin tuomioistuimen käsiteltäviksi SEUT-sopimuksen 260 artiklan 3 kohdan nojalla, pyytämällä järjestelmällisesti tuomioistuinta määräämään sekä kiinteämääräisen hyvityksen että uhkasakon. Komissio täsmensi myös, että määrittäessään kiinteämääräisen hyvityksen määrää se ottaa käytäntönsä mukaisesti huomioon sen, missä määrin direktiivi on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, kun se määrittelee laiminlyönnin vakavuutta.
- 24 Käsiteltävässä asiassa on komission mukaan kyse nimenomaan seuraamusten määräämisestä paitsi siitä, että Espanjan kuningaskunta ei ole ilmoittanut komissiolle täytäntöönpanotoimenpiteistä, myös siitä, ettei se ole antanut ja julkaissut kaikkia oikeussääntöjä, jotka ovat tarpeen direktiivin 2016/680 täytäntöönpanemiseksi kansallisessa lainsäädännössä.
- 25 Espanjan kuningaskunta katsoo, että vaikka kansallisilla institutionaalisilla olosuhteilla ei voida perustella jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä, josta sitä arvostellaan, ne pitäisi ottaa huomioon arvioitaessa komission käsiteltävässä asiassa ehdottamien seuraamusten oikeasuhteisuutta, koska virallisessa huomautuksessa vastauksen antamiselle varattu kahden kuukauden määräaika päättyi alle kuukautta ennen kansallisen parlamentin hajottamista ja vaaliprosessin alkamista.

- 26 Espanjan kuningaskunta katsoo, että kun otetaan huomioon hallitustilanne kyseisenä ajankohtana eli se, että hallitus hoiti vain juoksevia asioita uuden hallituksen muodostamista odottaessa, ja Espanjan parlamenttijärjestelmän erityispiirteet, jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan kanteen nostaminen siihen liittyvine kiinteämääräisen hyvityksen ja uhkasakon määräämistä koskevine vaatimuksineen SEUT 260 artiklan 3 kohdan nojalla on vakava ennakkotapaus, joka voi vaikuttaa jäsenvaltioiden oikeuksiin. Se vetoaa argumentaationsa tueksi SEU 4 ja SEU 5 artiklaan ja erityisemmin SEU 4 artiklan 2 kohtaan, jossa määrätään velvollisuudesta kunnioittaa jäsenvaltioiden kansallista identiteettiä. Pääasiassa kyseessä olevan kaltaisissa poikkeuksellisissa olosuhteissa Espanjan kuningaskunta pitää tarpeellisena sovittaa yhteen yhtäältä SEU 4 artiklan 2 kohdan ja suhteellisuusperiaatteen vaatimukset sekä toisaalta komissiolla kanteen nostamisen osalta SEU 260 artiklan 3 kohdan nojalla olevan harkintavallan. Jos tällaista yhteensovittamista ei tehdä, SEUT 260 artiklan 3 kohtaan turvautumisesta voi tulla väline, joka muuttaa demokraattista prosessia jäsenvaltioissa ja vaikuttaa niiden valtiosääntöjärjestelmän toimintaan.
- 27 Puolan tasavalta väittää, että käsiteltävänä olevan kanteen nostaessaan komissio ei noudattanut SEUT 260 artiklan 3 kohdassa määrättyjä edellytyksiä, koska se ei osoittanut yhtäältä konkreettisesti ja erikseen sitä, että taloudellisen seuraamuksen määräämistä koskeva vaatimus on perusteltu, ja toisaalta sitä, että on välttämätöntä määrätä Espanjan kuningaskunta maksamaan sekä päivakohtainen uhkasakko että kiinteämääräinen hyvitys.

– *Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta*

- 28 On muistutettava, että SEUT 260 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa määrätään, että kun komissio saattaa asian unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi SEUT 258 artiklan nojalla katsoessaan, että kyseessä oleva jäsenvaltio on jättänyt täyttämättä velvollisuutensa ilmoittaa toimenpiteistä, joilla lainsäätämisyjärjestystä noudattaen annettu direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, komissio voi, jos se katsoo tämän aiheelliseksi, ilmoittaa samalla sen olosuhteisiin nähden soveltuvaksi katsomansa kiinteämääräisen hyvityksen tai uhkasakon määrän, joka tämän jäsenvaltion olisi sen käsityksen mukaan suoritettava. SEUT 260 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa määrätään, että jos unionin tuomioistuin toteaa, ettei velvollisuutta ole täytetty, se voi määrätä asianomaisen jäsenvaltion suorittamaan kiinteämääräisen hyvityksen tai uhkasakon komission ilmoittaman määrän rajoissa, ja suoritus on maksettava unionin tuomioistuimen tuomiossaan määräämänä ajankohtana.
- 29 Unionin tuomioistuin on todennut SEUT 260 artiklan 3 kohdan ulottuvuudesta, että on vahvistettava tämän määräyksen sellainen tulkinta, jonka avulla yhtäältä voidaan taata komissiolle unionin oikeuden tehokkaan soveltamisen varmistamiseksi annetut toimintamahdollisuudet ja turvata jäsenvaltioilla SEUT 258 artiklan ja SEUT 260 artiklan 2 kohdan yhdessä soveltamisen nojalla olevat puolustautumisoikeudet ja prosessuaalinen asema ja jonka nojalla toisaalta unionin tuomioistuin voi hoitaa lainkäyttötehtävänsä, jona on määrittää yhdessä ainoassa menettelyssä, onko asianomainen jäsenvaltio täyttänyt velvollisuutensa ilmoittaa kyseisen direktiivin täytäntöönpanotoimista, ja mahdollisesti arvioida tässä yhteydessä todetun jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisen vakavuutta ja määrätä sellainen taloudellinen seuraamus, jota se pitää asian olosuhteisiin nähden soveliaimpana (tuomio 8.7.2019, komissio v. Belgia (SEUT 260 artiklan 3 kohta – Nopeat verkot), C-543/17, EU:C:2019:573, 58 kohta; tuomio 16.7.2020, komissio v. Romania (Rahanpesun torjunta), C-549/18, EU:C:2020:563, 45 kohta ja tuomio 16.7.2020, komissio v. Irlanti (Rahanpesun torjunta), C-550/18, EU:C:2020:564, 55 kohta).

- 30 Tässä kontekstissa unionin tuomioistuin on tulkinnut SEUT 260 artiklan 3 kohdassa käytettyä ilmaisua ”velvollisuus ilmoittaa toimenpiteistä, joilla direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä” siten, että ilmaisulla tarkoitetaan jäsenvaltioilla olevaa velvollisuutta toimittaa riittävän selvät ja täsmälliset tiedot direktiivin täytäntöönpanotoimenpiteistä. Täyttääkseen oikeusvarmuuden edellytyksen ja varmistaakseen kyseisen direktiivin kaikkien säännösten täytäntöönpanon koko asianomaisella alueella jäsenvaltioiden on ilmoitettava direktiivin kunkin säännöksen osalta, millä kansallisilla säännöksillä tai määräyksillä kyseinen säännös on pantu täytäntöön. Kun tällainen ilmoitus on tehty, mahdollisesti siten, että samalla esitetään vastaavuustaulukko, on komission tehtävänä osoittaa, jotta asianomaiselle jäsenvaltiolle voidaan määrätä SEUT 260 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu taloudellinen seuraamus, että on ilmeistä, ettei tiettyjä täytäntöönpanotoimenpiteitä ole toteutettu tai että ne eivät kata asianomaisen jäsenvaltion koko aluetta, eikä unionin tuomioistuimen tehtävänä ole tutkia kyseisen määräyksen perusteella vireille pannussa oikeudenkäynnissä, taataanko komissiolle ilmoitetuilla kansallisilla toimenpiteillä asianomaisen direktiivin säännösten asianmukainen täytäntöönpano (tuomio 8.7.2019, komissio v. Belgia (SEUT 260 artiklan 3 kohta – Nopeat verkot), C-543/17, EU:C:2019:573, 59 kohta; tuomio 16.7.2020, komissio v. Romania (Rahanpesun torjunta), C-549/18, EU:C:2020:563, 46 kohta ja tuomio 16.7.2020, komissio v. Irlanti (Rahanpesun torjunta), C-550/18, EU:C:2020:564, 56 kohta).
- 31 Koska on osoitettu, kuten tämän tuomion 20 ja 21 kohdasta ilmenee, ettei Espanjan kuningaskunta ollut ilmoittanut komissiolle perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä SEUT 260 artiklan 3 kohdassa tarkoitettulla tavalla mistään toimenpiteistä direktiivin 2016/680 saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä, näin todettu jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen kuuluu kyseisen määräyksen soveltamisalaan.
- 32 Siitä, onko, kuten Puolan tasavalta on väittänyt, komission perusteltava tapauskohtaisesti päätöksensä vaatia taloudellista seuraamusta SEUT 260 artiklan 3 kohdan nojalla, vai voiko komissio vaatia seuraamusta perustelematta vaatimustaan kaikissa niissä tapauksissa, jotka kuuluvat kyseisen määräyksen soveltamisalaan, on muistutettava, että unionin tuomioistuin on katsonut, että komissiolle on perussopimusten valvojana SEU 17 artiklan 1 kohdan toisen virkkeen nojalla harkintavaltaa tällaisen päätöksen tekemisessä (tuomio 13.1.2021, komissio v. Slovenia (MiFID II), C-628/18, EU:C:2021:1, 47 kohta). Vakiintuneessa oikeuskäytännössä on myös katsottu, että SEUT 260 artiklan 3 kohdan soveltamisedellytykset eivät voi olla rajoittavampia kuin edellytykset, jotka ohjaavat SEUT 258 artiklan täytäntöönpanoa (ks. vastaavasti tuomio 16.7.2020, komissio v. Romania (Rahanpesun torjunta), C-549/18, EU:C:2020:563, 49 kohta ja tuomio 16.7.2020, komissio v. Irlanti (Rahanpesun torjunta), C-550/18, EU:C:2020:564, 59 kohta). Lisäksi on todettava, että SEUT 260 artiklan 3 kohdan mukaan ainoastaan unionin tuomioistuin on toimivaltainen määräämään taloudellisen seuraamuksen jäsenvaltiolle. Kun unionin tuomioistuin tekee tällaisen päätöksen kontradiktorisen menettelyn päätteeksi, sen on perusteltava päätöksensä. Näin ollen se, ettei komissio ole perustellut päätöstään pyytää unionin tuomioistuimelta SEUT 260 artiklan 3 kohdan soveltamista, ei vaikuta kyseessä olevan jäsenvaltion menettelyllisiin takeisiin (tuomio 16.7.2020, komissio v. Romania (Rahanpesun torjunta), C-549/18, EU:C:2020:563, 50 kohta ja tuomio 16.7.2020, komissio v. Irlanti (Rahanpesun torjunta), C-550/18, EU:C:2020:564, 60 kohta).
- 33 On lisättävä, ettei se, että komission ei tarvitse perustella tapauskohtaisesti päätöstään vaatia taloudellista seuraamusta SEUT 260 artiklan 3 kohdan nojalla, vapauta komissiota velvollisuudesta perustella vaaditun taloudellisen seuraamuksen luonnetta ja määrää sekä ottaa tältä osin huomioon komission tiedonantoihin sisältyvien kaltaiset suuntaviivat, joilla – vaikka ne

eivät sido unionin tuomioistuinta – pyritään takaamaan komission toiminnan avoimuus, ennustettavuus ja oikeusvarmuus (tuomio 16.7.2020, komissio v. Romania (Rahanpesun torjunta), C-549/18, EU:C:2020:563, 51 kohta ja tuomio 16.7.2020, komissio v. Irlanti (Rahanpesun torjunta), C-550/18, EU:C:2020:564, 61 kohta).

- 34 Tämä ehdotetun taloudellisen seuraamuksen luonteen ja määrän perustelemista koskeva vaatimus on tärkeä varsinkin, kun – toisin kuin SEUT 260 artiklan 2 kohdassa – kyseisen artiklan 3 kohdassa määrätään, että kyseisen määräyksen nojalla aloitetussa menettelyssä unionin tuomioistuimella on vain rajoitettu harkintavalta, koska jos unionin tuomioistuin toteaa jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättämisen, komission ehdotukset sitovat unionin tuomioistuinta sen taloudellisen seuraamuksen luonteen osalta, jonka se voi määrätä, ja sen seuraamuksen enimmäismäärän osalta, jonka se voi vahvistaa (tuomio 16.7.2020, komissio v. Romania (Rahanpesun torjunta), C-549/18, EU:C:2020:563, 52 kohta ja tuomio 16.7.2020, komissio v. Irlanti (Rahanpesun torjunta), C-550/18, EU:C:2020:564, 62 kohta).
- 35 SEUT 260 artiklan 3 kohdasta näet ilmenee, että komission on ilmoitettava ”kiinteämääräisen hyvityksen tai uhkasakon määrä”, joka kyseisen jäsenvaltion on suoritettava, mutta unionin tuomioistuin voi määrätä taloudellisen seuraamuksen vain komission ”ilmoittaman määrän rajoissa”. EUT-sopimuksen laatijat ovat siten vahvistaneet komission vaatiman seuraamuksen ja sen seuraamuksen, jonka unionin tuomioistuin voi määrätä tämän määräyksen nojalla, välisen suoran yhteyden (tuomio 16.7.2020, komissio v. Romania (Rahanpesun torjunta), C-549/18, EU:C:2020:563, 53 kohta ja tuomio 16.7.2020, komissio v. Irlanti (Rahanpesun torjunta), C-550/18, EU:C:2020:564, 63 kohta).
- 36 Siltä osin kuin kyse on Espanjan kuningaskunnan argumentaatiosta, joka perustuu siihen, että käsiteltävässä asiassa oikeudenkäyntiä edeltänyt menettely käynnistettiin virallisella huomautuksella, johon vastaamiseen varattu määräaika päättyi alle kuukautta ennen kansallisen parlamentin hajottamista ja vaaliprosessin alkamista, on todettava yhtäältä, että virallinen huomautus lähetettiin direktiivissä 2016/680 vahvistetun täytäntöönpanolle asetetun määräajan päätyttyä ja että jäsenvaltioiden on toteutettava menettely direktiivin täytäntöönpanon edellyttämien toimenpiteiden toteuttamiseksi odottamatta, että komissio lähettää virallisen huomautuksen. Unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan on myös niin, että SEUT 258 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisen virallisen huomautuksen antaminen edellyttää sitä, että komissio voi pätevästi väittää asianomaisen jäsenvaltion jättäneen tätä aikaisemmin noudattamatta sille kuuluvaa velvoitetta (tuomio 5.12.2019, komissio v. Espanja (Jätehuoltosuunnitelmat), C-642/18, EU:C:2019:1051, 17 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 37 Toisaalta ja joka tapauksessa ne perusteet, joiden nojalla komissio päätti nostaa jäsenyysveloitteiden nostamista koskevan kanteen Espanjan kuningaskuntaa vastaan ja teki sen valitsemanaan ajankohtana, eivät voi vaikuttaa SEUT 260 artiklan 3 kohdan sovellettavuuteen tai kyseisen määräyksen nojalla nostetun kanteen tutkittavaksi ottamiseen (tuomio 16.7.2020, komissio v. Romania (Rahanpesun torjunta), C-549/18, EU:C:2020:563, 55 kohta ja tuomio 16.7.2020, komissio v. Irlanti (Rahanpesun torjunta), C-550/18, EU:C:2020:564, 65 kohta).
- 38 Näin ollen on katsottava, että SEUT 260 artiklan 3 kohtaa sovelletaan käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa.

Taloudellisten seuraamusten määrääminen käsiteltävässä asiassa

– Asianosaisten lausumat

- 39 Komissio katsoo määrättävien taloudellisten seuraamusten määrästä 15.1.2011 julkaistun tiedonannon, jonka otsikko on ”Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 260 artiklan 3 kohdan soveltaminen” (EUVL 2011, C 12, s. 1), 23 kohdasta ilmenevän kannan mukaisesti, että koska direktiivin täytäntöönpanotoimenpiteistä ilmoittamista koskevan velvollisuuden laiminlyönti ei ole vähemmän vakava kuin laiminlyönti, josta voidaan määrätä SEUT 260 artiklan 2 kohdassa mainittuja seuraamuksia, SEUT 260 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen taloudellisten seuraamusten laskentasääntöjen on oltava samat kuin ne, joita sovelletaan kyseisen artiklan 2 kohdassa määritellyssä menettelyssä.
- 40 Kun käsiteltävässä asiassa otetaan ensiksi huomioon se, miten merkityksellisiä noudattamatta jätetyt unionin oikeussäännöt ovat, koska henkilötietojen suoja on perusoikeus, kuten Euroopan unionin perusoikeuskirjan 8 artiklasta ja SEUT 16 artiklasta ilmenee, toiseksi se, että on olemassa henkilötietojen suojaa koskevia erityisiä unionin oikeuden toimia, nimittäin luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta 27.4.2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 2016/679 (yleinen tietosuojasetus) (EUVL 2016, L 119, s. 1), direktiivi 2016/680 ja myös rikosasioissa tehtävässä poliisi- ja oikeudellisessa yhteistyössä käsiteltävien henkilötietojen suojaamisesta 27.11.2008 tehty neuvoston puitepäätös 2008/977/YOS (EUVL 2008, L 350, s. 60) sen kansallisen säännösten välityksin, jolla se on pantu täytäntöön, ja kolmanneksi se, ettei Espanjan kuningaskunta ole toteuttanut mitään toimenpiteitä direktiivin 2016/680 täytäntöönpanemiseksi, komissio ehdottaa, että asiassa sovellettaisiin rikkomisen vakavuuteen perustuvaa kerrointa, joka on 10 asteikolla 1–20. Rikkomisen keston osalta se pitää asianmukaisena kerrointa 1,4 asteikolla 1–3. Soveltamalla näitä kertoimia Espanjan kuningaskunnan n-tekijään, joka on 2,06, ja 3 105 euron kiinteään perusmäärään, komissio vaatii, että asetetaan 89 548,20 euron (3 105 x 10 x 1,4 x 2,06) suuruinen uhkasakko jokaiselta direktiivin 2016/680 täytäntöönpanon viivästymispäivältä.
- 41 Kyseinen toimielin vaatii lisäksi unionin tuomioistuinta määräämään kiinteämääräisen hyvityksen, jonka määrä lasketaan niiden suuntaviivojen mukaisesti, jotka sisältyvät komission 13.12.2005 antamaan tiedonantoon, jonka otsikko on ”EY 228 artiklan soveltaminen” (SEC(2005) 1658), sellaisena kuin se on ajan tasalle saatettuna 13.12.2017 annetulla tiedonannolla, jonka otsikko on ”Komission unionin tuomioistuimelle rikkomusmenettelyn yhteydessä ehdottamien kiinteämääräisten hyvitysten ja uhkasakkojen laskennassa käytettävien tietojen päivittäminen” (C(2017) 8720), ja sen 25.2.2019 antamaan tiedonantoon, jonka otsikko on ”Komission Euroopan unionin tuomioistuimen rikkomusmenettelyissä ehdottamien kiinteämääräisten hyvitysten ja päiväkohtaisten uhkasakkojen laskentatavan muuttaminen” (EUVL 2019, C 70, s. 1). Kuten viimeksi mainitun tiedonannon liitteestä II ilmenee, kiinteämääräisen hyvityksen vähimmäismäärä Espanjan kuningaskunnan osalta on 5 290 000 euroa. Edellyttäen, että tämä summa ylitetään käsiteltävässä asiassa, komissio ehdottaa tämän laskennan perustana olevan päiväkohtaisen määrän määrittämistä siten, että yhdenmukainen kiinteämääräinen perusmaksu kerrotaan vakavuuteen perustuvalla kertoimella ja n-tekijällä. Käsiteltävässä asiassa päiväkohtainen määrä on siis $1\,035 \times 10 \times 2,06 = 21\,321$ euroa päivässä.
- 42 Näissä olosuhteissa komissio ehdottaa, että unionin tuomioistuin velvoittaa Espanjan kuningaskunnan maksamaan kiinteämääräisen hyvityksen 21 321 euron päiväkohtaisen määrän perusteella kerrottuna niiden päivien lukumäärällä, jotka ovat kuluneet direktiivissä säädetyn täy-

täntöönpanolle varatun määräajan päättymistä seuraavasta päivästä eli 7.5.2018 lukien siihen päivään, jona laiminlyönti korjataan, tai jos laiminlyöntiä ei korjata, SEUT 260 artiklan 3 kohdalla annetun tuomion julistamispäivään.

- 43 Espanjan kuningaskunta katsoo, että komission taloudellisten seuraamusten määräämistä koskeva vaatimus on suhteeton käsiteltävän asian institutionaaliset olosuhteet huomioon ottaen.
- 44 Samaan tapaan kuin unionin tuomioistuin totesi erityisesti 30.5.2013 antamassaan tuomiossa komissio v. Ruotsi (C-270/11, EU:C:2013:339) ja 19.12.2012 antamassaan tuomiossa komissio v. Irlanti (C-279/11, ei julkaistu, EU:C:2012:834), olisi katsottava, että tämän asian ominaispiirteet ovat lieventäviä seikkoja, minkä vuoksi komission ehdottamia seuraamuksia olisi lievennettävä. Komission taloudellisia seuraamuksia koskevat ehdotukset eivät voi sitoa unionin tuomioistuinta, vaan ne ovat vain hyödyllinen viiteperusta. Vastaavasti komission tiedonantoihin sisältyvien suuntaviivojen kaltaiset suuntaviivat eivät sido unionin tuomioistuinta, vaan ne palvelevat ainoastaan avoimuuden, ennustettavuuden ja oikeusvarmuuden toteutumista komission omassa toiminnassa, kun kyseinen toimielin tekee ehdotuksia unionin tuomioistuimelle.
- 45 Espanjan kuningaskunta katsoo, että SEUT 260 artiklan 3 kohtaan perustuvassa menettelyssä unionin tuomioistuimella on edelleen oltava vapaus vahvistaa asetettava uhkasakko sellaiseksi, joka on sen mielestä määrältään ja muodoltaan tarkoituksenmukainen asianomaisen jäsenvaltion kannustamiseksi lopettamaan jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen. Unionin tuomioistuimen on asiaa koskevaa harkintavaltaansa käyttäessään vahvistettava uhkasakko siten, että se on yhtäältä asianmukainen olosuhteiden kannalta ja toisaalta oikeassa suhteessa sekä todettuun jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämiseen että asianomaisen jäsenvaltion maksukykyyn.
- 46 Käsiteltävässä asiassa yhtäältä SEU 4 artiklan 2 kohdan noudattamisen kannalta olisi suhteetonta määrätä Espanjan kuningaskunta maksamaan päiväkohtaista uhkasakkoa, koska hallituksella ei ole enemmistöä parlamentissa ja koska se hoitaa vain juoksevia asioita. Mikäli tällainen uhkasakko kuitenkin määrättäisiin, sen määrä olisi, jotta taattaisiin sen oikeasuhteisuus ja kohtuullisuus, laskettava ajanjaksolta, joka ulottuu kaikkia toimivaltuuksiaan käyttävän hallituksen muodostamispäivästä tuomion täysimääräiseen täytäntöönpanoon.
- 47 Espanjan kuningaskunta katsoo toisaalta, että on otettava huomioon, että koska viralliseen huomauteeseen vastaamiselle asetettu määräaika päättyi alle kuukautta ennen parlamentin hajottamista, arvostelun kohteena olevaa jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä oli mahdotonta lopettaa turvautumalla tavalliseen lainsäädäntömenettelyyn vaadittavien säännösten antamista varten. Jos unionin tuomioistuin tällaisissa olosuhteissa määrää Espanjan kuningaskunnan maksettavaksi kiinteämääräisen hyvityksen komission vaatimuksen mukaisesti, se luo vaarallisen ennakkotapauksen. Olisi vältettävä sitä, että komissio voisi tämän asian johdosta käyttää SEUT 260 artiklan 3 kohdan mukaista menettelyä tavalla, joka mahdollistaa suhteettoman vaikuttamisen jäsenvaltioiden valtiosääntöjärjestelmän toimintaan. Kiinteämääräisen hyvityksen maksamiseen velvoittaminen ei näin ollen olisi kohtuullista, kun päiväkohtaisen uhkasakon maksaminen on käsiteltävässä asiassa riittävää.
- 48 Sen varalta, että unionin tuomioistuin kuitenkin pitäisi kiinteämääräisen hyvityksen maksamiseen velvoittamista aiheellisena, Espanjan kuningaskunta katsoo, että komission ehdottama määrä on suhteeton. Unionin tuomioistuimen on kiinteämääräistä hyvitystä vahvistaessaan otettava huomioon sen kaltaisia seikkoja kuin todetun laiminlyönnin vakavuus ja sen ajanjakson pituus, jonka laiminlyönti on jatkunut. Tämä jäsenvaltio katsoo laiminlyöntiajanjakson osalta, että jotta

noudatettaisiin SEU 4 artiklan 2 kohdassa asetettuja vaatimuksia, olisi jätettävä ottamatta huomioon ajanjaksot, joiden kuluessa hallitus hoiti ainoastaan juoksevia asioita. Käsiteltävässä asiassa se katsoo, että ajanjaksoa, joka alkoi kulua 4.3.2019, ei pidä ottaa huomioon laiminlyönnin kestoja määritettäessä.

- 49 Lisäksi perusteet, joilla määritetään unionin tuomioistuimen määrättävien taloudellisten seuraamusten suuruus, herättää tärkeän kysymyksen, joka koskee n-tekijän määrittämismenetelmää komission vuoden 2019 tiedonannossaan määrittelemien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti. Käsiteltävässä asiassa tämä kysymys ei ole vähämerkityksinen, koska kiinteämääräisen hyvityksen vähimmäismäärä, joka komission käyttämän menetelmän soveltamisesta seuraa Espanjan kuningaskunnalle, sijoittaa tämän jäsenvaltion neljänneksi niiden jäsenvaltioiden joukossa, joiden maksut tällä perusteella ovat suurimmat. Sitä vastoin jos unionin tuomioistuin päättäisi käyttää bruttokansantuotetta (BKT) tärkeimpänä tekijänä n-tekijää laskettaessa, Espanjan kuningaskunta sijoittuisi tällöin neljänneksitoista, kun bruttokansantuote henkeä kohti otettaisiin huomioon. Niinpä tämä jäsenvaltio katsoo, että kyseisen kertoimen laskentamenetelmä saattaa synnyttää perusteettomia eroja jäsenvaltioiden välille, vaikka komissio pyrkii vuoden 2019 tiedonantonsa mukaan nimenomaan välttämään niitä.
- 50 Puolan tasavalta väittää muun muassa, että SEUT 260 artiklan 2 kohtaa koskevaa oikeuskäytäntöä ei voida automaattisesti soveltaa saman artiklan 3 kohtaan, koska kyseisen 3 kohdan tarkoituksena on määrätä seuraamus laiminlyönnistä, joka ei ole yhtä vakava kuin 2 kohdassa tarkoitettu laiminlyönti, joka muodostuu siitä, ettei unionin tuomioistuimen ensimmäistä tuomiota, jolla jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen todetaan, ole noudatettu. Joka tapauksessa komission ehdottama vakavuuteen perustuva kerroin 10 on suhteeton väitetyn jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättämisen vakavuuteen nähden, koska siinä ei oteta huomioon todellista vaaraa väitetyn täytäntöönpanon laiminlyönnistä yksityisille ja julkisille intresseille aiheutuvista seurauksista. Komissio ei myöskään ole ottanut huomioon sitä, että direktiivissä 2016/680 itsessään säädetään, että ennen 6.5.2016 luodut automatisoidut käsittelyjärjestelmät voidaan tietyn edellytyksin saattaa direktiivissä asetettujen vaatimusten mukaisiksi viimeistään 6.5.2023 tai pidemmän määräajan kuluessa. Näin ollen komission ehdottamaa kiinteämääräistä hyvitystä on alennettava.

– Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 51 Ensinnäkin on syytä muistuttaa, että yhtäältä jo pelkästään sillä, että jäsenvaltio laiminlyö velvollisuutensa ilmoittaa direktiivin täytäntöönpanotoimenpiteistä joko siten, että tietoja ei anneta lainkaan tai ne jätetään osin antamatta, tai siten, etteivät ne ole riittävän selviä ja täsmällisiä, on mahdollista perustella SEUT 258 artiklaan perustuvan sellaisen menettelyn aloittaminen, jossa tällainen jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen todetaan (tuomio 8.7.2019, komissio v. Belgia (SEUT 260 artiklan 3 kohta – Nopeat verkot), C-543/17, EU:C:2019:573, 51 kohta; tuomio 16.7.2020, komissio v. Romania (Rahanpesun torjunta), C-549/18, EU:C:2020:563, 64 kohta ja tuomio 16.7.2020, komissio v. Irlanti (Rahanpesun torjunta), C-550/18, EU:C:2020:564, 74 kohta).
- 52 Toisaalta SEUT 260 artiklan 3 kohdassa määrätyn mekanismin käyttöön ottamisella tavoiteltuna päämääränä on paitsi kannustaa jäsenvaltioita lopettamaan mahdollisimman pian sellainen jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen, jolla olisi taipumus jatkua ilman tällaista toimenpidettä, myös keventää ja nopeuttaa menettelyä niihin tapauksiin liittyvien rahamääräisten seuraamusten määräämiseksi, joissa jäsenvaltiot jättävät täyttämättä

velvollisuutensa ilmoittaa kansallisesta toimenpiteestä, jolla lainsäätämisenjärjestystä noudattaen annettu direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja on huomattava, että ennen tällaisen mekanismin käyttöön ottamista jäsenvaltiolle voitiin määrätä taloudellinen seuraamus siitä, että jäsenvaltio ei ollut noudattanut unionin tuomioistuimen aiempaa tuomiota määräajassa eikä noudattanut täytäntöönpanovelvollisuuttaan, vasta useita vuosia viimeksi mainitun tuomion jälkeen (tuomio 8.7.2019, komissio v. Belgia (SEUT 260 artiklan 3 kohta – Nopeat verkot), C-543/17, EU:C:2019:573, 52 kohta; tuomio 16.7.2020, komissio v. Romania (Rahanpesun torjunta), C-549/18, EU:C:2020:563, 64 kohta ja tuomio 16.7.2020, komissio v. Irlanti (Rahanpesun torjunta), C-550/18, EU:C:2020:564, 74 kohta).

- 53 On kuitenkin todettava, että SEUT 260 artiklan 3 kohdalla tavoitellun päämäärän saavuttamiseksi on määrätty kahden tyyppisistä taloudellisista seuraamuksista eli kiinteämääräisestä hyvityksestä ja uhkasakosta.
- 54 Tältä osin unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, että se, kumpaa toimenpidettä sovelletaan, riippuu siitä, miten kullakin niistä voidaan saavuttaa tavoiteltu päämäärä kunkin yksittäistapauksen olosuhteissa. Uhkasakon määrääminen tuntuu erityisen sovelialta jäsenvaltion kannustamiseksi lopettamaan mahdollisimman pian sellainen jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen, jolla olisi taipumus jatkua ilman tällaista toimenpidettä, kun taas kiinteämääräisen hyvityksen määrääminen riippuu enemmän niiden seurausten arvioinnista, joita asianomaisen jäsenvaltion velvoitteiden noudattamatta jättäminen aiheuttaa yksityisille ja julkisille intresseille, erityisesti silloin, kun jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen on jatkunut pitkään (tuomio 16.7.2020, komissio v. Romania (Rahanpesun torjunta), C-549/18, EU:C:2020:563, 66 kohta ja tuomio 16.7.2020, komissio v. Irlanti (Rahanpesun torjunta), C-550/18, EU:C:2020:564, 76 kohta).
- 55 Siltä osin kuin ensiksi on kyse siitä, olisiko käsiteltävässä asiassa määrättävä uhkasakko, muistutettakoon, että unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan tällaisen sakon määrääminen on lähtökohtaisesti perusteltua ainoastaan siltä osin kuin kyseisellä uhkasakolla rangaistava jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen jatkuu siihen saakka, kun unionin tuomioistuin tutkii asian tosiseikat (tuomio 8.7.2019, komissio v. Belgia (SEUT 260 artiklan 3 kohta – Nopeat verkot), C-543/17, EU:C:2019:573, 60 kohta).
- 56 Unionin tuomioistuin on katsonut, että tätä SEUT 260 artiklan 2 kohtaa koskevaa oikeuskäytäntöä on sovellettava analogisesti SEUT 260 artiklan 3 kohdan yhteydessä, koska kyseisen kahden määräyksen nojalla määrättyillä uhkasakoilla on sama tavoite eli jäsenvaltion kannustaminen lopettamaan mahdollisimman pian sellainen jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen, jolla olisi taipumus jatkua ilman tällaista toimenpidettä (tuomio 8.7.2019, komissio v. Belgia (SEUT 260 artiklan 3 kohta – Nopeat verkot), C-543/17, EU:C:2019:573, 61 kohta).
- 57 Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä seuraa lisäksi, että unionin tuomioistuimen on katsottava tehneen tosiseikkojen arvioinnin menettelyn päättämispäivänä (ks. esim. tuomio 13.1.2021, komissio v. Slovenia, (MiFID II), C-628/18, EU:C:2021:1, 81 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 58 Tästä seuraa, että sen ratkaisemiseksi, voiko käsiteltävässä asiassa uhkasakon määrääminen tulla kyseeseen, on ensiksi tutkittava, onko jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen, josta Espanjan kuningaskunta arvostellaan SEUT 260 artiklan 3 kohdan nojalla tämän tuomion 21 kohdassa todetuina tavoin, jatkunut menettelyn päättämispäivään eli 6.5.2020 saakka.

- 59 Tältä osin unionin tuomioistuimelle esitetyistä kirjallisista huomautuksista ja asiakirjoista ilmenee, että Espanjan kuningaskunta ei kirjallisen menettelyn päättämispäivänä ollut toteuttanut toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että direktiivin 2016/680 säännökset pannaan täytäntöön Espanjan oikeudessa, eikä näin ollen ilmoittanut niistä.
- 60 Näin ollen on todettava, että koska Espanjan kuningaskunta ei kyseisenä ajankohtana ollut toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä direktiivin 2016/680 säännösten täytäntöön panemiseksi kansallisessa lainsäädännössä eikä näin ollen etenkään ilmoittanut näistä täytäntöönpanotoimenpiteistä komissiolle, se on jatkanut jäsenyysvelvoitteidensa noudattamatta jättämistä.
- 61 Unionin tuomioistuin katsoo näin ollen, että Espanjan kuningaskunnan määrääminen komission vaatimin tavoin maksamaan uhkasakkoa on tarkoituksenmukainen taloudellinen keino sen varmistamiseksi, että tämä jäsenvaltio lopettaa mahdollisimman pian todetun jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisen ja noudattaa sille direktiivin 2016/680 nojalla kuuluvia velvoitteita. Kun sen sijaan ei voida sulkea pois sitä, että mainitun direktiivin täytäntöönpano olisi saatettu täysimääräisesti päätökseen tämän tuomion julistamisajankohtana, kyseinen sakko on määrättävä vain siltä osin kuin jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen jatkuu tämän tuomion julistamispäivänä.
- 62 On muistutettava, että kun unionin tuomioistuin käyttää tätä koskevaa harkintavaltaansa, sen on vahvistettava uhkasakko yhtäältä siten, että se on asianmukainen olosuhteisiin nähden ja oikeassa suhteessa sekä todettuun jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämiseen että asianomaisen jäsenvaltion maksukykyyn, ja toisaalta siten, että SEUT 260 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan mukaisesti uhkasakolla ei ylitetä komission vaatimuksen mukaista määrää (tuomio 8.7.2019, komissio v. Belgia (SEUT 260 artiklan 3 kohta – Nopeat verkot), C-543/17, EU:C:2019:573, 83 kohta).
- 63 Unionin tuomioistuimen arvioidessa vahvistettavan uhkasakon määrää kriteerit, jotka on otettava huomioon, jotta varmistetaan uhkasakon pakottava luonne unionin oikeuden yhdenmukaisen ja tosiasiallisen soveltamisen takaamiseksi, ovat lähtökohtaisesti laiminlyönnin kesto, sen vakavuusaste ja kyseessä olevan jäsenvaltion maksukyky. Näiden kriteerien soveltamisessa unionin tuomioistuimen on otettava erityisesti huomioon seuraukset, joita jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisestä aiheutuu asianomaisille yksityisille ja julkisille intresseille, ja se, miten kiireellisesti kyseisen jäsenvaltion on noudatettava velvoitteitaan (tuomio 8.7.2019, komissio v. Belgia (SEUT 260 artiklan 3 kohta – Nopeat verkot), C-543/17, EU:C:2019:573, 84 kohta).
- 64 Rikkomisen vakavuudesta on ensinnäkin muistutettava, että velvollisuus toteuttaa kansalliset toimenpiteet direktiivin täysimääräisen täytäntöönpanon varmistamiseksi ja velvollisuus ilmoittaa näistä toimenpiteistä komissiolle ovat jäsenvaltioiden keskeisiä velvoitteita unionin oikeuden täyden tehokkuuden varmistamiseksi ja että näiden velvoitteiden noudattamatta jättämistä on näin ollen pidettävä selvästi vakavana (tuomio 8.7.2019, komissio v. Belgia (SEUT 260 artiklan 3 kohta – Nopeat verkot), C-543/17, EU:C:2019:573, 85 kohta; tuomio 16.7.2020, komissio v. Romania (Rahanpesun torjunta), C-549/18, EU:C:2020:563, 73 kohta ja tuomio 16.7.2020, komissio v. Irlanti (Rahanpesun torjunta), C-550/18, EU:C:2020:564, 82 kohta).
- 65 Käsiteltävässä asiassa on todettava, että kuten tämän tuomion 21 kohdasta ilmenee, Espanjan kuningaskunta oli perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä eli 25.3.2019 jättänyt noudattamatta täytäntöönpanoa koskevia velvoitteitaan, joten unionin oikeuden tehokkuutta ei

ollut jatkuvasti varmistettu. Lisäksi jäsenyysselvoitteiden noudattamatta jättämisestä tekee vakavamman se seikka, että viimeksi mainittuna päivänä Espanjan kuningaskunta ei ollut vielä ilmoittanut mistään direktiivin 2016/680 täytäntöönpanotoimenpiteestä.

- 66 Toiseksi rikkomisen kestosta on muistutettava, että sitä on lähtökohtaisesti arvioitava ottaen huomioon ajankohta, jona unionin tuomioistuin arvioi tosiseikkoja, eikä ajankohtaa, jona komissio on saattanut asian sen käsiteltäväksi (tuomio 8.7.2019, komissio v. Belgia, (SEUT 260 artiklan 3 kohta – Nopeat verkot), C-543/17, EU:C:2019:573, 87 kohta).
- 67 Kuten tämän tuomion 57 kohdasta ilmenee, arvostelun kohteena ollut jäsenyysselvoitteiden noudattamatta jättäminen ei ollut vielä päättynyt ajankohtana, jolloin unionin tuomioistuin päätti kirjallisen menettelyn. Siten on katsottava, että tämä jäsenyysselvoitteiden noudattamatta jättäminen on jatkunut perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättymisestä 25.3.2019. Yli puolitoista vuotta kestänyt laiminlyönti on kestoaltaan huomattava, kun otetaan huomioon, että direktiivin 2016/680 63 artiklan mukaan jäsenvaltioilla oli velvollisuus panna direktiivin säännökset täytäntöön viimeistään 6.5.2018.
- 68 Edellä todetun perusteella, ja kun otetaan huomioon harkintavalta, joka unionin tuomioistuimelle on tunnustettu SEUT 260 artiklan 3 kohdassa, jonka mukaan unionin tuomioistuin ei voi uhkasakkoa asettaessaan ylittää komission vaatimuksen mukaista määrää, on siinä tapauksessa, että tämän tuomion 21 kohdassa todettu jäsenyysselvoitteiden noudattamatta jättäminen jatkuu tämän tuomion julistamispäivänä, Espanjan kuningaskunta velvoitettava maksamaan komissiolle 89 000 euron suuruista päiväkohtaista uhkasakkoa kyseisestä päivästä lukien ja siihen saakka, kun kyseinen jäsenvaltio on lopettanut todetun jäsenyysselvoitteiden noudattamatta jättämisen.
- 69 Toiseksi kiinteämääräisen hyvityksen määräämisen tarkoituksenmukaisuudesta nyt käsiteltävässä asiassa on muistutettava, että unionin tuomioistuimen on päätettävä kussakin asiassa sen käsiteltäväksi saatettuun tapaukseen liittyvien olosuhteiden perusteella ja sen mukaisesti, minkä verran sen mielestä tarvitaan taivuttelua ja ennaltaehkäisevyyttä, niistä taloudellisista seuraamuksista, jotka ovat asianmukaisia muun muassa vastaavien unionin oikeuden rikkomisten toistumisen ehkäisemiseksi (tuomio 8.7.2019, komissio v. Belgia (SEUT 260 artiklan 3 kohta – Nopeat verkot), C-543/17, EU:C:2019:573, 78 kohta; tuomio 16.7.2020, komissio v. Romania (Rahanpesun torjunta), C-549/18, EU:C:2020:563, 68 kohta ja tuomio 16.7.2020, komissio v. Irlanti (Rahanpesun torjunta), C-550/18, EU:C:2020:564, 78 kohta).
- 70 Käsiteltävässä asiassa on katsottava, että huolimatta siitä, että Espanjan kuningaskunta on tehnyt yhteistyötä komission yksiköiden kanssa koko oikeudenkäyntiä edeltäneen menettelyn ajan ja että se on pitänyt kyseiset yksiköt ajan tasalla syistä, joiden vuoksi se ei ole voinut panna direktiiviä 2016/680 täytäntöön kansallisessa lainsäädännössä, kaikki todettuun jäsenyysselvoitteiden noudattamatta jättämiseen liittyvät oikeudelliset seikat ja tosiseikat eli se, ettei kyseisen direktiivin täytäntöönpanon edellyttämistä toimenpiteistä ole ilmoitettu lainkaan perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä eikä edes nyt käsiteltävän kanteen nostamisajankohtana, ovat sellaisia, että ne osoittavat, että vastaavien unionin oikeuden rikkomisten toistumisen tehokas estäminen edellyttää kiinteämääräisen hyvityksen kaltaisen ehkäisevän toimenpiteen toteuttamista (tuomio 16.7.2020, komissio v. Romania (Rahanpesun torjunta), C-549/18, EU:C:2020:563, 69 kohta ja tuomio 16.7.2020, komissio v. Irlanti (Rahanpesun torjunta), C-550/18, EU:C:2020:564, 79 kohta).

- 71 Tätä arviointia ei horjuta tämän tuomion 36 kohdassa esitetty argumentaatio. Kuten kyseisessä kohdassa on huomautettu, yhtäältä komission tehtävänä on näet muun muassa arvioida jäsenvaltion kohdistettavien toimenpiteiden tarkoituksenmukaisuutta ja valita ajankohta, jolloin se aloittaa jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn sitä vastaan. Toisaalta ei ole väitetty, että käsiteltävässä asiassa virallisessa huomautuksessa ja perustellussa lausunnossa vahvistetut vastausajat olisivat olleet erityisen lyhyitä tai kohtuuttomia ja että ne olisivat olleet omiaan kyseenalaistamaan oikeudenkäyntiä edeltäneen menettelyn tavoitteet eli sen, että asianomaiselle jäsenvaltiolle annetaan tilaisuus täyttää unionin oikeudesta johtuvat velvoitteensa ja puolustautua tehokkaasti komission esittämiä väitteitä vastaan (tuomio 19.9.2017, komissio v. Irlanti (Rekisteröintivero), C-552/15, EU:C:2017:698, 28 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Kuten tämän tuomion 5 ja 6 kohdassa esitetyistä tosiseikoista ilmenee, Espanjan kuningaskunta on lisäksi ollut täysin tietoinen siitä, ettei se ollut noudattanut direktiivin 2016/680 63 artiklan mukaisia velvoitteitaan, ainakin 7.5.2018 lähtien.
- 72 Tätä arviota ei horjuta myöskään argumentti, joka perustuu direktiivin 2016/680 antamispäivän 27.4.2016 ja kyseisessä direktiivissä sen täytäntöönpanolle vahvistetun määräajan päättymispäivän 6.5.2018 välillä Espanjan kuningaskunnassa vallinneeseen institutionaaliseen tilanteeseen, jossa kansallinen parlamentti hajotettiin toistuvasti, hallitus oli väliaikainen ja järjestettiin uudet vaalit. Unionin tuomioistuin on näet katsonut kyseessä olevan tilanteen kaltaisessa tilanteessa, että tällaisiin seikkoihin ei voida vedota unionin oikeuden mukaisten velvoitteiden noudattamatta jättämisen perustelemiseksi (ks. vastaavasti tuomio 13.7.2017, komissio v. Espanja, C-388/16, ei julkaistu, EU:C:2017:548, 41 kohta).
- 73 Siltä osin kuin on kyse sen kiinteämääräisen hyvityksen laskemisesta, joka käsiteltävässä asiassa on asianmukaista määrätä, on muistutettava, että käyttäessään komission ehdotusten mukaisesti rajattua harkintavaltaansa asiassa unionin tuomioistuimen tehtävänä on vahvistaa kiinteämääräisen hyvityksen määrä, joka jäsenvaltio voidaan SEUT 260 artiklan 3 kohdan nojalla määrätä maksamaan, siten, että se on yhtäältä asianmukainen olosuhteiden kannalta ja toisaalta oikeassa suhteessa laiminlyöntiin. Merkityksellisiin tekijöihin kuuluvat tältä osin todetun laiminlyönnin vakavuus, sen ajanjakson pituus, jonka laiminlyönti on jatkunut, sekä kyseessä olevan jäsenvaltion maksukyky (tuomio 16.7.2020, komissio v. Romania (Rahanpesun torjunta), C-549/18, EU:C:2020:563, 72 kohta ja tuomio 16.7.2020, komissio v. Irlanti (Rahanpesun torjunta), C-550/18, EU:C:2020:564, 81 kohta).
- 74 Rikkomisen vakavuudesta on ensinnäkin muistutettava, että velvollisuus toteuttaa kansalliset toimenpiteet direktiivin täysimääräisen täytäntöönpanon varmistamiseksi ja velvollisuus ilmoittaa näistä toimenpiteistä komissiolle ovat jäsenvaltioiden keskeisiä velvoitteita unionin oikeuden täyden tehokkuuden varmistamiseksi ja että näiden velvoitteiden noudattamatta jättämistä on näin ollen pidettävä selvästi vakavana (tuomio 8.7.2019, komissio v. Belgia (SEUT 260 artiklan 3 kohta – Nopeat verkot), C-543/17, EU:C:2019:573, 85 kohta; tuomio 16.7.2020, komissio v. Romania (Rahanpesun torjunta), C-549/18, EU:C:2020:563, 73 kohta ja tuomio 16.7.2020, komissio v. Irlanti (Rahanpesun torjunta), C-550/18, EU:C:2020:564, 82 kohta).
- 75 Tähän on lisättävä, että direktiivillä 2016/680 pyritään tukemaan vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen kehittämistä unionissa siten, että samalla luodaan vahva ja johdonmukainen henkilötietojen suojakehys sen varmistamiseksi, että kunnioitetaan luonnollisten henkilöiden suojelua henkilötietojen käsittelyssä koskevaa perusoikeutta, joka tunnustetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 8 artiklan 1 kohdassa ja SEUT 16 artiklan 1 kohdassa. Sellaisten

sääntöjen puuttumista tai riittämättömyyttä kansallisella tasolla, joilla taataan vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen moitteeton toiminta, on pidettävä erityisen vakavana, kun otetaan huomioon siitä aiheutuvat seuraukset julkisille ja yksityisille intresseille unionissa.

- 76 Todetun jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisen vakavuutta lisää myös se, ettei Espanjan kuningaskunta ollut toteuttanut ainuttakaan direktiivin 2016/680 täytäntöönpanotoimenpidettä perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä 25.3.2019 eikä myöskään kirjallisen menettelyn päättyessä unionin tuomioistuimessa.
- 77 Argumentaatio, jonka Espanjan kuningaskunta on esittänyt oikeuttaakseen direktiivin 2016/680 täytäntöönpanon viivästyksen, eli sen, että hallitus kykeni pitkän ajanjakson ajan hoitamaan vain juoksevia asioita, ei voi vaikuttaa kyseessä olevan rikkomisen vakavuuteen, koska vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin direktiiveistä johtuvien velvoitteiden ja määräaikojen noudattamatta jättämistä ja näin ollen niiden liian myöhään tapahtunutta tai puutteellista täytäntöönpanoa ei voida perustella jäsenvaltion sisäisen oikeusjärjestyksen mukaisilla käytännöillä tai tilanteilla (tuomio 13.7.2017, komissio v. Espanja, C-388/16, ei julkaistu, EU:C:2017:548:41 kohta).
- 78 Tältä osin on syytä lisätä, että toisin kuin Espanjan kuningaskunta väittää, nyt kyseessä olevan kaltaiseen jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämiseen liittyviä institutionaalisia seikkoja ei voida pitää unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä tarkoitettuina lieventävinä seikkoina (ks. vastaavasti tuomio 30.5.2013, komissio v. Ruotsi, C-270/11, EU:C:2013:339, 54 ja 55 kohta).
- 79 Rikkomisen kestosta on toiseksi muistutettava, että sitä on lähtökohtaisesti arvioitava ottamalla huomioon ajankohta, jona unionin tuomioistuin arvioi tosiseikkoja, eikä ajankohta, jona komissio on saattanut asian sen käsiteltäväksi. Tällainen tosiseikkojen arviointi on katsottava tehdyksi menettelyn päättämispäivänä (tuomio 16.7.2020, komissio v. Romania (Rahanpesun torjunta), C-549/18, EU:C:2020:563, 77 kohta ja tuomio 16.7.2020, komissio v. Irlanti (Rahanpesun torjunta), C-550/18, EU:C:2020:564, 86 kohta).
- 80 Käsiteltävässä asiassa on kiistatonta, että kyseessä oleva jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen ei ollut vielä päättynyt kirjallisen menettelyn päättyessä 6.5.2020.
- 81 Unionin tuomioistuin on todennut sen ajanjakson alkamisajankohdasta, joka on otettava huomioon SEUT 260 artiklan 3 kohdan nojalla määrättävän kiinteämääräisen hyvityksen määrän vahvistamiseksi, että päiväkohtaisesta uhkasakosta poiketen ajankohta, joka on otettava huomioon arvioitaessa kyseessä olevan jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisen kestoa, ei ole perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättymispäivä vaan kyseessä olevassa direktiivissä täytäntöönpanolle asetetun määräajan päättymispäivä (tuomio 16.7.2020, komissio v. Romania (Rahanpesun torjunta), C-549/18, EU:C:2020:563, 79 kohta ja tuomio 16.7.2020, komissio v. Irlanti (Rahanpesun torjunta), C-550/18, EU:C:2020:564, 90 kohta).
- 82 Käsiteltävässä asiassa on kiistatonta, ettei Espanjan kuningaskunta ollut direktiivin 2016/680 63 artiklassa säädetyn täytäntöönpanolle asetetun määräajan päättyessä eli 6.5.2018 antanut kaikkia kyseisen direktiivin täytäntöönpanon varmistamista edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä eikä näin ollen myöskään ilmoittanut komissiolle direktiivin täytäntöönpanotoimenpiteistä. Tästä seuraa, että kyseessä oleva jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen on kestänyt kaksi vuotta.

- 83 Kyseessä olevan jäsenvaltion maksukyvyyn osalta unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee kolmanneksi, että on otettava huomioon kyseisen jäsenvaltion BKT:n viimeaikainen kehitys, sellaisena kuin se on ajankohtana, jona unionin tuomioistuin tutkii asian tosiseikat (tuomio 16.7.2020, komissio v. Romania (Rahanpesun torjunta), C-549/18, EU:C:2020:563, 85 kohta ja tuomio 16.7.2020, komissio v. Irlanti (Rahanpesun torjunta), C-550/18, EU:C:2020:564, 97 kohta).
- 84 Kun otetaan huomioon kaikki nyt käsiteltävän asian olosuhteet ja se harkintavalta, joka unionin tuomioistuimelle on annettu SEUT 260 artiklan 3 kohdassa, jonka mukaan unionin tuomioistuin ei voi sen kiinteämääräisen hyvityksen osalta, jonka se määrää suoritettavaksi, ylittää komission ilmoittamaa määrää, on katsottava, että direktiivin 2016/680 63 artiklan rikkomista vastaavien ja unionin oikeuden täyteen tehokkuuteen vaikuttavien rikkomisten toistumisen tehokas estäminen edellyttää sellaisen kiinteämääräisen hyvityksen määräämistä, jonka määräksi on vahvistettava 15 000 000 euroa.
- 85 Näin ollen Espanjan kuningaskunta on velvoitettava maksamaan komissiolle 15 000 000 euron suuruinen kiinteämääräinen hyvitys.

Oikeudenkäyntikulut

- 86 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut Espanjan kuningaskunnan velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja Espanjan kuningaskunta on hävinnyt asian, se on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja lisäksi korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.
- 87 Työjärjestyksen 140 artiklan 1 kohdan, jonka mukaan jäsenvaltiot, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, nojalla on määrättävä, että Puolan tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kahdeksas jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut luonnollisten henkilöiden suojelusta toimivaltaisten viranomaisten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä rikosten ennalta estämistä, tutkimista, paljastamista tai rikoksiin liittyviä syytetoimia tai rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanoa varten sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja neuvoston puitepäätöksen 2008/977/YOS kumoamisesta 27.4.2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/680 63 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ollut antanut perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä mainitun direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä eikä siis ilmoittanut näistä säännöksistä Euroopan komissiolle.**
- 2) Koska Espanjan kuningaskunta ei ollut siihen päivään mennessä, jona unionin tuomioistuin tutki tosiseikat, toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä direktiivin 2016/680 täytäntöön panemiseksi kansallisessa oikeusjärjestyksessään eikä siten myöskään ilmoittanut näistä toimenpiteistä Euroopan komissiolle, Espanjan kuningaskunta on jatkanut jäsenyysvelvoitteidensa rikkomista.**

- 3) Jos edellä 1 kohdassa todettu jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen jatkuu edelleenkin tämän tuomion julistamispäivänä, Espanjan kuningaskunta velvoitetaan maksamaan Euroopan komissiolle 89 000 euron suuruista päiväkohtaista uhkasakkoa kyseisestä päivästä lukien siihen saakka, kunnes kyseinen jäsenvaltio on lopettanut todetun jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisen.
- 4) Espanjan kuningaskunta velvoitetaan maksamaan Euroopan komissiolle 15 000 000 euron suuruinen kiinteämääräinen hyvitys.
- 5) Espanjan kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Euroopan komissiolle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.
- 6) Puolan tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Allekirjoitukset